

Koninklijk besluit van 4 augustus 1981 houdende politie- en scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en de stranden van de Belgische kust.

Bijlage 7

IALA Betonningssysteem (zone "A")

1. Algemeen

1.1. Toepassingsveld

Het systeem is van toepassing op alle vaste en drijvende markeringen (uitgezonderd vuurtorens, sector lichten, geleidelichten, lichtschepen en grote navigatieboeien) ter aanduiding van:

1.1.1. De laterale begrenzing van vaarwaters.

1.1.2. Natuurlijke gevaren en andere obstructies, zoals wrakken.

1.1.3. Andere gebieden of zaken van belang voor de scheepvaart.

1.1.4. Nieuwe gevaren.

1.2. Markeringskenmerken

Het betonningssysteem voorziet in vijf soorten markeringen die in iedere samenstelling toegepast kunnen worden:

1.2.1. Laterale markeringen, die worden gebruikt in samenhang met een vastgestelde betonningsrichting. Zij worden in het algemeen aangewend in duidelijk begrensde vaarwaters. De markeringen geven de bakboord- en stuurboordzijde aan van de route die gevolgd moet worden.

1.2.2. Kardinale markeringen, die worden gebruikt in samenhang met het scheepskompas en aangeven waar zich bevaarbaar water bevindt.

1.2.3. Losliggend gevaar markeringen, die afzonderlijke gevaren van geringe omvang aangeven, waaromheen zich bevaarbaar water bevindt.

1.2.4. Veilig vaarwater markeringen, die aangeven dat rondom een positie veilig genavigeerd kan worden, o.a. midvaarwaterboeien.

1.2.5. Bijzondere markeringen, die niet in de eerste plaats bestemd zijn voor de navigatie, en een gebied of zaak aanduiden die in nautische publikaties wordt genoemd.

1.3. Markeringsmethoden..

De betekenis van de markering is afhankelijk van één of meer van de volgende kenmerken:

1.3.1. 's nachts: kleur en karakter van het licht;

1.3.2. overdag: kleur, vorm en topteken.

2. Laterale markeringen

2.1. Definitie van vastgestelde betonningsrichting

De betonningsrichting wordt aan de hand van één van de twee volgende richtlijnen vastgesteld:

2.1.1. De gebruikelijk aanlooprichting vanuit zee naar een haven in een riviermonding of ander vaarwater;

2.1.2. In andere gebieden wordt de betonningsrichting in detail vastgelegd door de verantwoordelijke autoriteit in overleg met de nabuurlanden. In principe dient de betonningsrichting om de continenten te lopen in de richting van de wijzers van het uurwerk.

In ieder geval dient de overeengekomen betonningsrichting bekend gesteld te worden in daartoe bestemde nautische publikaties.

2.2. Beschrijving van de laterale betonning.

2.2.1. Bakboordzijde.

Kleur: rood.

Vorm van de boei: stomp of spar.

Topteken (indien aanwezig): enkele rode cilinder.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: rood;

– karakter: naar keuze.

2.2.2. Stuurboordzijde

Kleur: groen (a)

Vorm van de boei: spits of spar.

Topteken (indien aanwezig): enkele groene kegel (a) met de punt naar boven.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: groen;

– karakter: naar keuze.

2.2.3. Indien bakboords- of stuurboordsmerken niet voldoen aan de stompe of spitse identificatievorm, dienen deze, waar dit uitvoerbaar is, voorzien te zijn van het desbetreffend topteken.

2.2.4. Cijfers of lettertekens

Indien de merken, gelegen aan de zijanten van een vaarwater of route, worden genummerd of van een letter voorzien, dient dit in de vastgestelde betonningsrichting te gebeuren.

3. Kardinale markeringen.

3.1. Definities van kardinale kwadranten en merken.

3.1.1. De vier kwadranten (Noord, Oost, Zuid en West) worden begrensd door de ware peilingslijnen NW-NE, NE-SE, SE-SW en SW-NW, die vanuit het gevaar getrokken kunnen worden.

3.1.2. Het kardinale merk wordt genoemd naar het kwadrant waarin dit is geplaatst.

3.1.3. De benaming van het kardinale merk duidt de zijde aan waarlangs het gepasseerd moet worden.

3.2. Gebruik van kardinale merken.

Een kardinaal merk kan gebruikt worden:

3.2.1. Om aan te geven dat het diepste water in dat gebied zich bevindt aan de genoemde zijde van het merk.

3.2.2. Om de veilige kant waarlangs een gevaar gepasseerd moet worden, aan te geven.

3.2.3. Om de aandacht te vestigen op een bijzonderheid in het vaarwater zoals een bocht, een samenvloeiing, een splitsing of de begrenzing van een ondiepte.

3.3. Beschrijving van de kardinale betoning

3.3.1. Noord kardinaal merk

Topteken (b): twee boven elkaar geplaatste zwarte kegels waarvan de punten naar boven wijzen.

Kleur: bovenste helft zwart, onderste helft geel.

Vorm: torenboei of spar.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit

– karakter : snel flikkerlicht (c) of flikkerlicht (d)

3.3.2. Oost kardinaal merk

Topteken (b): twee boven elkaar geplaatste zwarte kegels met bases naar elkaar toe gericht.

Kleur: zwart met één brede gele horizontale band.

Vorm: torenboei of spar.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit;

– karakter: snel flikkerlicht (c) (3) elke 5 seconden of flikkerlicht (d) (3) elke 10 seconden.

3.3.3. Zuid kardinaal merk

Topteken (b): twee boven elkaar geplaatste zwarte kegels waarvan de punten naar beneden wijzen.

Kleur: geel boven zwart.

Vorm: torenboei of spar.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit;

– karakter: snel flikkerlicht (c) (6) + lange schitter (e) elke 10 seconden of flikkerlicht (d) (6) + lange schitter (e) elke 15 seconden.

3.3.4. West kardinaal merk

Topteken (b): twee boven elkaar geplaatste zwarte kegels met de punten naar elkaar toe gericht.

Kleur: geel met één brede zwarte horizontale band.

Vorm: torenboei of spar.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit;

– karakter: snel flikkerlicht (c) (9) elke 10 seconden of flikkerlicht (d) (9) elke 15 seconden.

4. Losliggend gevaar markeringen

4.1. Definitie van de markering van een losliggend gevaar

Een markering van een losliggend gevaar is een merk dat is geplaatst op of bevestigd een gevaar waaromheen zich bevaarbaar water bevindt.

4.2. Beschrijving van de markeringen van een losliggend gevaar

Topteken (f): twee boven elkaar geplaatste zwarte bollen.

Kleur: zwart met één of meer brede rode horizontale banden.

Vorm: torenboei of spar.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit;

– karakter: groep van twee schitteringen.

5. Veilig vaarwater markeringen

5.1. Definitie van de markeringen van veilig vaarwater

De markering van veilig vaarwater duidt aan dat zich rond het merk bevaarbaar water bevindt. Hieronder begrepen zijn de merken die een aslijn of het midden van het vaarwater aanduiden. Het merk kan eveneens dienen als alternatief voor een kardinaal dan wel een lateraal merk, waarmee een verkennings- of aanlooppunt wordt aangeduid.

5.2. Beschrijving van de veilig vaarwater betoning

Kleur: rode en witte verticale strepen.

Vorm: bolton, torenboei met bolvormig topteken of spar.

Topteken (indien aanwezig): één rode bol.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: wit;

– karakter: isofaas, of onderbroken of lang schitterlicht elke 10 seconden, of overeenkomend met morseteken "A".

6. Bijzondere markeringen.

6.1. Definitie van bijzondere markeringen.

Markeringen welke niet in de eerste plaats bestemd zijn voor de navigatie, maar die een bepaald gebied of bepaalde zaak aanduiden, waarnaar wordt verwezen in de gebruikelijke nautische publikaties, o.a.:

6.1.1. Betonning ter markering van meetapparatuur (ODAS).

6.1.2. Betonning ter markering van verkeersscheidingsstelsels, indien het gebruik van de overeengekomen route markering verwarring kan stichten.

6.1.3. Betonning ter markering van stortplaatsen.

6.1.4. Betonning ter markering van militaire oefengebieden.

6.1.5. Betonning ter markering van kabels en pijpleidingen.

6.1.6. Betonning ter markering van recreatiegebied.

6.1.7. Betonning ter markering van visserijgebieden.

6.1.8. Betonning ter markering van ankergebieden.

6.1.9. Betonning ter markering van waterbouwkundige werken.

6.2. Beschrijving van de bijzondere betonning

Kleur: geel.

Vorm: naar keuze, maar niet leidend tot verwarring met markeringen welke inlichtingen geven betreffende de scheepvaart.

Topteken (indien aanwezig): enkel geel, X-vormig.

Licht (indien aanwezig):

– kleur: geel;

– karakter: naar keuze, uitgezonderd die omschreven in 3, 4 en 5.

6.3. Andere bijzondere markeringen

Bijzondere markeringen andere dan genoemd in 6.1. en omschreven in 6.2. mogen worden uitgelegd door de verantwoordelijke overheid om in buitengewone omstandigheden te voorzien. Deze markeringen mogen niet leidend tot verwarring met markeringen welke inlichtingen geven betreffende de scheepvaart en dient bekend gesteld te worden in de gebruikelijke nautische publikaties en zo spoedig mogelijk onder aandacht van I.A.L.A. te worden gebracht.

7. Nieuwe gevaren

7.1. Definitie van nieuwe gevaren

De term “nieuw gevaar” wordt gebruikt als omschrijving van nieuw ontdekte gevaren die nog niet in de nautische publikaties zijn opgenomen. De term omvat, naast natuurlijke gevaren, zoals zandbanken en rotsen, ook door de mens veroorzaakte gevaren, zoals wrakken.

7.2. Het markeren van nieuwe gevaren

7.2.1. Nieuwe gevaren dienen overeenkomstig deze regels gemarkeerd te worden. Indien de verantwoordelijke autoriteit meent dat het nieuwe gevaar bijzonder ernstig is, dan dient ten minste één van de merken ten spoedigste in dubbele uitvoering toegepast te worden.

7.2.2. Elke voor dit doel gebruikte lichtboei dient met een geschikt kardinaal of lateraal snelflikkerlicht of flikkerlicht te zijn uitgerust.

7.2.3. Van elk dubbel uitgevoerd merk dienen beide eenheden identiek aan elkaar te zijn.

7.2.4. Het tweede merk kan met een racon worden uitgerust, gevende codeletter "D", als morsesignaal op het radarscherm, met een lengte van 1 zeemijl.

7.2.5. Het tweede merk mag worden verwijderd als de betrokken overheid overtuigd is dat de informatie betreffende het nieuw gevaar voldoende bekendgemaakt is.

(a) Indien om uitzonderlijke redenen, de verantwoordelijke overheid van mening is dat de groene kleur niet voldoet, mag de zwarte kleur toegepast worden.

(b) Het uit twee kegels bestaande topteken is overdag het meest belangrijke kenmerk van de kardinale markering en dient waar dit uitvoerbaar is aangebracht te worden en zo groot mogelijk te zijn met een duidelijke ruimte tussen de kegels.

(c) Snel flikkerlicht, d.i. een licht dat lichtflikkeringen toont met een frequentie van 120 tot 100 flikkeringen per minuut.

(d) Flikkerlicht, d.i. een licht dat lichtflikkeringen toont met een frequentie van 60 tot 50 flikkeringen per minuut.

(e) Lange schitter, d.i. een licht met een flitsduur van niet minder dan 2 seconden.

(f) Het uit twee bollen bestaande topteken is overdag het meest belangrijke kenmerk van de losliggend gevaarmarkering en dient waar dit uitvoerbaar is aangebracht te worden en zo groot mogelijk te zijn met een duidelijke ruimte tussen de bollen.